

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΧΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020**

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

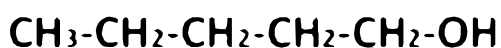
Για τις προτάσεις **A1** έως και **A4** να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό της πρότασης και δίπλα το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή επιλογή.

A1. Ποιο από τα παρακάτω υδατικά διαλύματα έχει μεγαλύτερο pH στην ίδια θερμοκρασία;

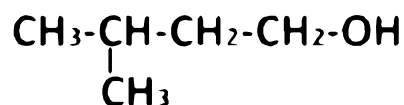
- α.** CH₃ONa 0,1M
- β.** CH₃COONa 0,1M
- γ.** NH₃ 0,1M
- δ.** NaOH 0,01M

Μονάδες 5

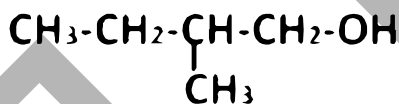
A2. Δίνονται οι αλκοόλες:

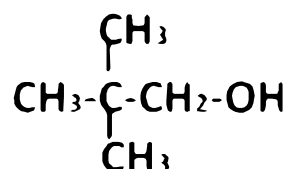
(I)

(II)

(III)

(IV)

Ποια από τις παραπάνω ενώσεις αναμένεται να έχει μεγαλύτερο σημείο ζέσης (στην ίδια πίεση);

- α.** H (I).
- β.** H (II).
- γ.** H (III).
- δ.** H (IV).

Μονάδες 5

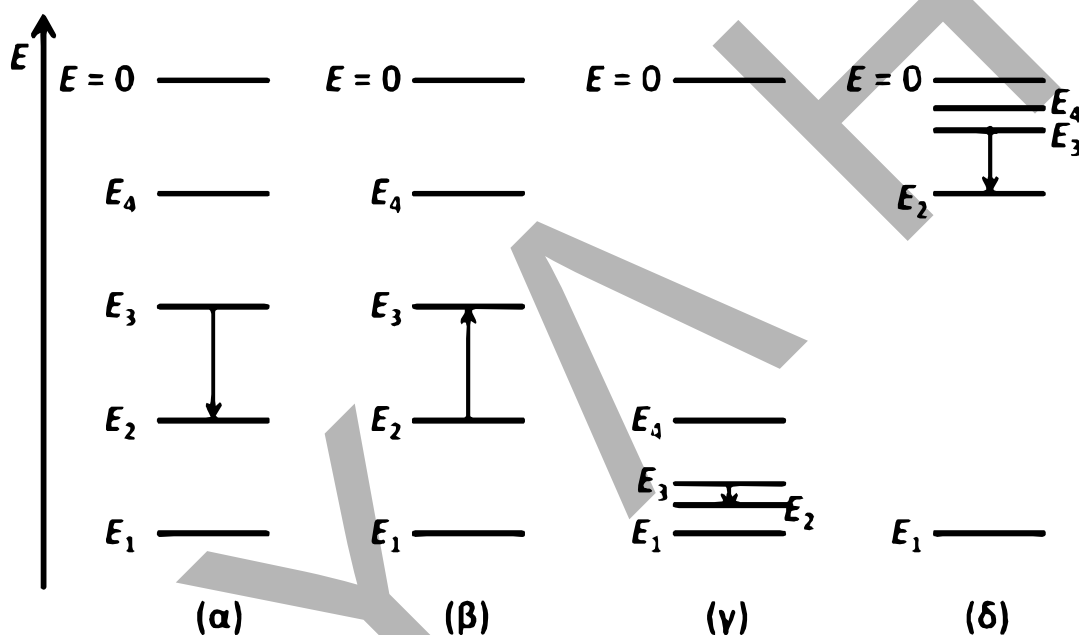
A3. Δίνεται ένα μοριακό διάλυμα γλυκόζης 0,1M. Ποια από τις ακόλουθες προτάσεις είναι ορθή;

- α.** Η οσμωτική πίεση του διαλύματος είναι ανεξάρτητη της θερμοκρασίας.

- β. Το διάλυμα είναι ισοτονικό με διάλυμα NaCl 0,1 M.
- γ. Δεν γίνεται να προσδιοριστεί το M_r της γλυκόζης με οσμωμετρία.
- δ. Αν το διάλυμα της γλυκόζης τεθεί σε συσκευή στην οποία διαχωρίζεται με ημιπερατή μεμβράνη από τον καθαρό διαλύτη, θα πρέπει να ασκηθεί εξωτερική πίεση σε αυτό, προκειμένου να μην παρατηρηθεί το φαινόμενο της όσμωσης.

Μονάδες 5

- A4. Ποιο από τα ακόλουθα ενεργειακά διαγράμματα αναπαριστά την μετάπτωση από τη στάθμη $n = 3$ προς τη $n = 2$ στο ατομικό φάσμα του υδρογόνου;

- α. το (α).
 β. το (β).
 γ. το (γ).
 δ. το (δ).

Μονάδες 5

- A5. Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν γράφοντας στο τετράδιό σας, δίπλα στον αριθμό που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση, τη λέξη **Σωστό**, αν η πρόταση είναι σωστή, ή τη λέξη **Λάθος**, αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

1. Οι εξώθερμες αντιδράσεις πραγματοποιούνται ταχύτερα από τις ενδόθερμες.
2. Η υψηλή τιμή της σταθεράς ισορροπίας μιας αντίδρασης σημαίνει ότι αυτή πραγματοποιείται με μεγάλη ταχύτητα.
3. Το ηλεκτρόνιο στο τροχιακό 1s του ατόμου του υδρογόνου βρίσκεται κατά μέσο όρο στην ίδια απόσταση από τον πυρήνα με το αντίστοιχο ηλεκτρόνιο στο άτομο του άνθρακα.
4. Η διαδικασία μετατροπής του H_2O (g) σε H_2O (l) είναι εξώθερμη.

5. Σε κάθε υδατικό διάλυμα και σε οποιαδήποτε θερμοκρασία ισχύει η σχέση:
 $[H_3O^+][OH^-] = 10^{-14}$.

Μονάδες 5

ΘΕΜΑ Β

B1. Δίνονται τα στοιχεία $_{17}Cl$ και $_{53}I$.

- i) Να εξηγήσετε ποιο στοιχείο έχει μεγαλύτερη ηλεκτραρνητικότητα.
(μονάδες 3)
- ii) Να συγκρίνετε ως προς την ισχύ τις βάσεις I^- και Cl^- .
(μονάδες 3)
- iii) Δίνονται τα ασθενή οξέα $HClO$ ($H-O-Cl$) και HIO ($H-O-I$). Να αιτιολογήσετε ποιο από τα υδατικά διαλύματα ίδιας συγκέντρωσης $HClO$ και HIO θα έχει μικρότερο pH στην ίδια θερμοκρασία.

(μονάδες 2)

Μονάδες 8

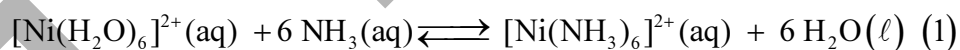
B2. Το σημαντικότερο ρυθμιστικό σύστημα του αίματος είναι το H_2CO_3/HCO_3^- .

- i) Να γράψετε την εξίσωση της ισορροπίας μεταξύ των δύο συζυγών μορφών του ανωτέρω ρυθμιστικού.
(μονάδα 1)
- ii) Αν το pH του αίματος έχει τιμή 7,4 και η pK_{a1} του H_2CO_3 είναι 6,4, να υπολογίσετε τον λόγο των συγκεντρώσεων του H_2CO_3 προς το HCO_3^- .

(μονάδες 3)

Μονάδες 4

B3. Σε υδατικό διάλυμα νιτρικού νικελίου $Ni(NO_3)_2$ προστίθεται διάλυμα αμμωνίας και αποκαθίσταται η ακόλουθη ισορροπία:

- i) Σε ένα δοκιμαστικό σωλήνα που περιέχει το παραπάνω διάλυμα προστίθεται στερεό $NH_4Cl(s)$ χωρίς μεταβολή του όγκου. Να εξηγήσετε προς τα πού θα μετατοπιστεί η ισορροπία (1).

(μονάδες 3)

Όταν θερμαίνουμε το διάλυμα, εκλύεται αέριο το οποίο διαβιβάζεται σε άχρωμο διάλυμα φαινολοφθαλεΐνης, το οποίο μετατρέπεται σε ερυθρό.

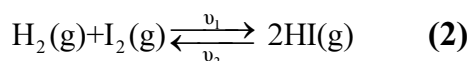
- ii) Να εξηγήσετε προς τα πού μετατοπίζεται η ισορροπία (1) κατά την έκλυση του αερίου.

Δίνεται ότι η φαινολοφθαλεΐνη είναι πρωτολυτικός δείκτης ($pK_a = 9,1$), η όξινη μορφή της είναι άχρωμη και η βασική μορφή της είναι ερυθρή.

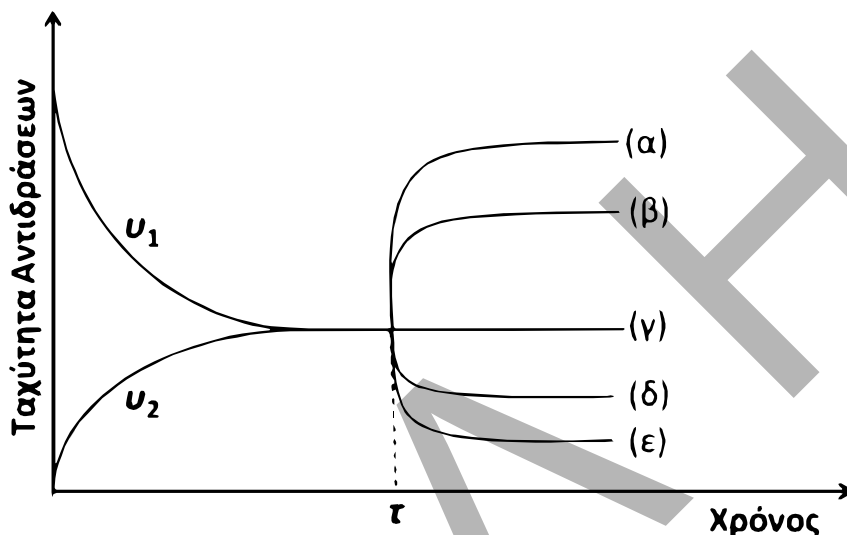
(μονάδες 4)

Μονάδες 7

B4. Σε ένα κλειστό δοχείο αποκαθίσταται η ακόλουθη ισορροπία:

όπου v_1 , v_2 οι ταχύτητες των δύο αντιθέτων πορειών. Στο ακόλουθο διάγραμμα δίνονται οι μεταβολές των v_1 , v_2 με το χρόνο. Τη χρονική στιγμή τ προστίθεται στο σύστημα κατάλληλος καταλύτης, οπότε η μεταβολή της v_1 ακολουθεί την καμπύλη (β).

i) Να εξηγήσετε ποια από τις καμπύλες (α), (β), (γ), (δ) και (ε) θα ακολουθήσει η v_2 .

(μονάδες 2)

Αν στο ίδιο σύστημα τη χρονική στιγμή τ , αντί για την προσθήκη καταλύτη μεταβληθεί ο όγκος του δοχείου, τότε η v_1 ακολουθεί την καμπύλη (δ).

ii) Να εξηγήσετε ποια καμπύλη θα ακολουθήσει η v_2 .

(μονάδες 2)

iii) Να εξηγήσετε αν αυξήθηκε ή μειώθηκε ο όγκος του δοχείου.

(μονάδες 2)

Μονάδες 6

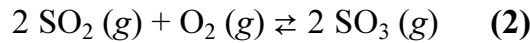
ΘΕΜΑ Γ

Το θειικό οξύ είναι ένα οξύ με μεγάλο βιομηχανικό και περιβαλλοντικό ενδιαφέρον, αφού συνδέεται με την όξινη βροχή. Η κύρια αιτία της δημιουργίας όξινης βροχής είναι η καύση των ορυκτών καυσίμων. Για παράδειγμα, οι γαιάνθρακες περιέχουν θειούχο σίδηρο (FeS_2), η καύση του οποίου παράγει SO_2 .

Γ1. Από ένα κοίτασμα γαιανθράκων λαμβάνεται ποσότητα 20 kg, η οποία καίγεται και παράγεται SO_2 σύμφωνα με την αντίδραση:

Το SO₂ που παράγεται, διοχετεύεται σε δοχείο σταθερού όγκου 48 L μαζί με ισομοριακή ποσότητα O₂. Στο δοχείο αποκαθίσταται ισορροπία με απόδοση 50% σύμφωνα με την αντίδραση:

Για τη σταθερά της ισορροπίας (2) ισχύει K_C = 4. Να υπολογίσετε:

- i) Την ποσότητα (σε mol) κάθε αερίου στη θέση ισορροπίας. (μονάδες 5)
- ii) Την περιεκτικότητα % w/w σε FeS₂ του κοιτάσματος γαιάνθρακα. Δίνονται: A_r: Fe = 56, S = 32. (μονάδες 2)

Μονάδες 7

Το SO₂ εκτός από την καύση μπορεί να μετατραπεί σε SO₃ και με άλλες χημικές αντιδράσεις.

Γ2. Μια χημική αντίδραση μετατροπής του SO₂ σε SO₃ είναι η ακόλουθη:

Σε δοχείο σταθερού όγκου V βρίσκεται σε ισορροπία μείγμα από 1 mol SO₂, 1,5 mol NO₂, 8 mol SO₃ και 3 mol NO.

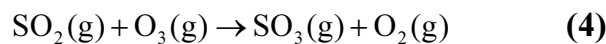
- i) Να υπολογίσετε την K_c της αντίδρασης (3). (μονάδα 1)

Όταν στο μείγμα της ισορροπίας προσθέσουμε 0,5 mol SO₂ και 5 mol NO, απορροφώνται 10 kJ. Να υπολογίσετε:

- ii) Τη σύσταση του νέου μείγματος ισορροπίας. (μονάδες 4)
- iii) Τη ΔH της αντίδρασης (3). (μονάδες 2)

Μονάδες 7

Γ3. Μια άλλη αντίδραση μετατροπής του SO₂ σε SO₃ είναι η:

Σε ένα πείραμα μελετήθηκε η ταχύτητα της αντίδρασης (4) και στον παρακάτω πίνακα δίνονται τα πειραματικά δεδομένα. Όλες οι αντιδράσεις πραγματοποιήθηκαν στην ίδια θερμοκρασία σε δοχείο όγκου 500 mL.

[SO ₂] _{αρχ.} /mol·L ⁻¹	[O ₃] _{αρχ.} /mol·L ⁻¹	v _{αρχ.} /mol·L ⁻¹ ·min ⁻¹
0,25	0,40	0,05
0,25	0,20	0,05
0,50	0,30	0,20

i) Να υπολογίσετε την τάξη της αντίδρασης για κάθε αντιδρών. (μονάδες 2)

ii) Να υπολογίσετε τη σταθερά ταχύτητας k (μονάδες 2)

Στο τρίτο πείραμα για το χρονικό διάστημα 0 έως 2 min ο μέσος ρυθμός σχηματισμού του SO₃ υπολογίστηκε ίσος με 4 g/min.

iii) Να υπολογίσετε τη συγκέντρωση του O₃ στο τέλος των δύο λεπτών. Δίνονται: A_r: O = 16, S = 32.

(μονάδες 3)
Μονάδες 7

Γ4. Όταν το SO₃ ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα, μπορεί να μετατραπεί με την επίδραση του νερού σε H₂SO₄. Μια ποσότητα SO₃ χρησιμοποιείται για την παρασκευή διαλύματος H₂SO₄ 1 M. Στο διάλυμα του H₂SO₄ να ταξινομήσετε κατά αύξουσα σειρά, χωρίς υπολογισμούς, τις ποσότητες των: α) μορίων H₂SO₄, β) ιόντων HSO₄⁻, γ) ιόντων SO₄²⁻ και δ) ιόντων H₃O⁺.

(μονάδα 1)

Να αιτιολογήσετε πλήρως την απάντησή σας.

(μονάδες 3)

Για το θειικό οξύ δίνεται ότι είναι ασθενές στον δεύτερο ιοντισμό του.

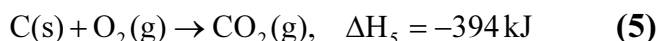
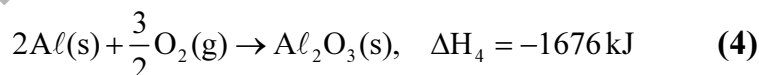
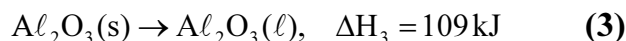
Μονάδες 4

ΘΕΜΑ Δ

Όταν στον Παρνασσό ανακαλύφθηκαν μεγάλες ποσότητες βωξίτη, εγκαταστάθηκε στην περιοχή μία από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες της Ελλάδος, αυτή της παραγωγής καθαρής αλουμίνας (Al₂O₃) και αλουμινίου (Al). Η μεταλλουργία του αλουμινίου περιλαμβάνει δύο στάδια. Στο δεύτερο στάδιο γίνεται η παραγωγή του καθαρού αλουμινίου με ηλεκτρόλυση της καθαρής αλουμίνας παρουσία περίσσειας άνθρακα (γραφίτη) σύμφωνα με την αντίδραση:

Δ1. Δίνονται οι αντιδράσεις:

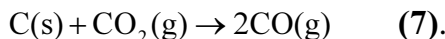
Να υπολογιστεί η ενθαλπία της αντίδρασης (1) (μονάδες 4) και να εξηγήσετε αν η παραγωγή του καθαρού αλουμινίου απορροφά ή εκλύει ενέργεια (μονάδα 1).

Μονάδες 5

- Δ2. Η απόδοση της αντίδρασης (1) είναι 98%, διότι ποσότητα από το παραγόμενο αλουμίνιο καταναλώνεται σύμφωνα με την παρακάτω αντίδραση:

Παράλληλα λαμβάνει χώρα η ακόλουθη αντίδραση:

Να υπολογίσετε την ποσότητα σε L (STP) του CO που εκλύθηκε από την κατεργασία 1.020 kg Al_2O_3 μέσω της αντίδρασης (1), δεδομένου ότι ο άνθρακας που καταναλώθηκε στην αντίδραση (7) ήταν 0,6 kg.

Μονάδες 5

- Δ3. 4.480 L CO μετρημένα σε STP μετατρέπονται σε κατάλληλες συνθήκες σε CH_3COOH σύμφωνα με τη συνολική αντίδραση:

Τα παραπροϊόντα της (8) είναι υγρά και δεν αλληλεπιδρούν μεταξύ τους ούτε με το CH_3COOH ούτε με το NaOH. Από το τελικό μείγμα των προϊόντων λαμβάνεται δείγμα 1 g, το οποίο διαλύεται πλήρως σε 25 mL νερό, χωρίς μεταβολή του όγκου, και ογκομετρείται με διάλυμα NaOH 1 M. Αν απαιτήθηκαν 15 mL διαλύματος NaOH, τότε να υπολογιστεί:

- i) Το ποσοστό του CH_3COOH στα προϊόντα της αντίδρασης (8).
(μονάδες 4)
- ii) Η συνολική ποσότητα του CH_3COOH που παρήχθη σε kg από την αντίδραση (8).
(μονάδες 4)

Μονάδες 8

- Δ4. Μια ποσότητα από το οξικό οξύ που παρήχθη χρησιμοποιείται για την παρασκευή υδατικού διαλύματος CH_3COOH 0,1 M. Αυτό το διάλυμα αναμιγνύεται με διάλυμα NaOH 0,2 M και παρασκευάζεται ρυθμιστικό διάλυμα. Στο ρυθμιστικό διάλυμα προσθέτουμε δείκτη με $K_{a,H\Delta} = 10^{-7}$. Ο λόγος των συγκεντρώσεων των μορίων του δείκτη προς την ιοντισμένη μορφή του είναι 100. Να υπολογίσετε:

- i) Το pH του ρυθμιστικού διαλύματος.
(μονάδες 2)
- ii) Την αναλογία όγκων με την οποία αναμείξαμε τα δύο διαλύματα.
(μονάδες 5)

Μονάδες 7

Δίνεται ότι:

- Όλα τα διαλύματα βρίσκονται σε θερμοκρασία $\theta = 25^\circ C$.
- $K_{a,CH_3COOH} = 10^{-5}$
- Τα δεδομένα του προβλήματος επιτρέπουν τις γνωστές προσεγγίσεις.
- A_r : H = 1, C = 12, O = 16, Al = 27.

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΧΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. α

A2. α

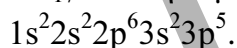
A3. δ

A4. δ

A5. 1. – Λ, 2. – Λ, 3. – Λ, 4. – Σ, 5. – Λ

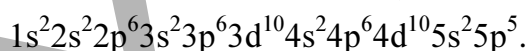
ΘΕΜΑ Β

B1. Ηλεκτρονιακή δόμηση ατόμου ${}_{17}\text{Cl}$ στη θεμελιώδη κατάσταση:

Συνεπώς το ${}_{17}\text{Cl}$ ανήκει στον τομέα p του Περιοδικού Πίνακα, στην 3^η περίοδο και στην VIIA ή 17^η ομάδα.

Ηλεκτρονιακή δόμηση ατόμου ${}_{53}\text{I}$ στη θεμελιώδη κατάσταση:

Συνεπώς το ${}_{53}\text{I}$ ανήκει στον τομέα p του Περιοδικού Πίνακα, στην 5^η περίοδο και στην VIIA ή 17^η ομάδα.

i) Η ηλεκτραρνητικότητα αυξάνεται από αριστερά προς τα δεξιά και από κάτω προς τα πάνω στον Περιοδικό Πίνακα. Άρα το ${}_{17}\text{Cl}$ είναι ηλεκτραρνητικότερο του ${}_{53}\text{I}$.

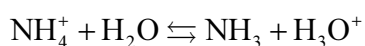
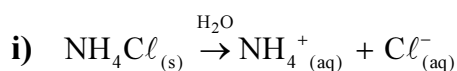
ii) Σε μία συγκεκριμένη ομάδα του Περιοδικού Πίνακα η ισχύς των οξέων αυξάνεται από πάνω προς τα κάτω, κατά την ίδια σειρά που αυξάνεται η ατομική ακτίνα του στοιχείου X που ενώνεται με το H. Συνεπώς το HI είναι ισχυρότερο οξύ από το HCl. Όσο ισχυρότερο είναι ένα οξύ, τόσο ασθενέστερη είναι η συζυγής του βάση. Συνεπώς η βάση I^- είναι ασθενέστερη από τη βάση Cl^- .

iii) Το πιο ηλεκτραρνητικό άτομο, δηλαδή το χλώριο, «τραβά» εντονότερα το ζευγάρι ηλεκτρονίων του δεσμού O-H απ' ό,τι το ιώδιο. Το χλώριο, δηλαδή, προκαλεί εντονότερο -I επαγωγικό φαινόμενο σε σύγκριση με το ιώδιο. Έτσι, ο δεσμός O-H γίνεται ασθενέστερος στην περίπτωση του HClO και η απόσπαση του H^+ γίνεται ευκολότερα. Γι' αυτό και το HClO είναι ισχυρότερο οξύ από το HIO. Συνεπώς, το υδατικό διάλυμα του HClO είναι περισσότερο όξινο σε σχέση με το υδατικό διάλυμα του HIO. Άρα το υδατικό διάλυμα του HClO θα έχει μικρότερο pH.

- B2** i) $\text{H}_2\text{CO}_3 + \text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \text{HCO}_3^- + \text{H}_3\text{O}^+$
 ii) Henderson

$$\text{pH} = \text{pK}_a + \log \frac{[\text{HCO}_3^-]}{[\text{H}_2\text{CO}_3]} \Rightarrow 7,4 = 6,4 + \log \frac{[\text{HCO}_3^-]}{[\text{H}_2\text{CO}_3]} \Rightarrow \frac{[\text{H}_2\text{CO}_3]}{[\text{HCO}_3^-]} = \frac{1}{10} = 10^{-1}$$

B3

Αυξάνεται η $[\text{NH}_3]$ οπότε μετατοπίζεται προς τα δεξιά λόγω αρχής Le Chatelier.

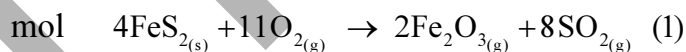
- ii) Με τη θέρμανση το αέριο που εκλύεται είναι $[\text{NH}_3]$ όπως συμπεραίνουμε από την αλλαγή του χρώματος του δείκτη, άρα η ισορροπία μετατοπίζεται προς τα αριστερά (λόγω αρχής Le Chatelier).

- B4** i. Ο καταλύτης δεν επηρεάζει τη θέση της χημικής ισορροπίας οπότε πρέπει $U_1 = U_2 \neq 0$.
 Άρα το σωστό διάγραμμα είναι το (β)
 ii. Στην ισορροπία $\Delta n(g) = 0$ οπότε η Θ.Χ.Ι. δε μετατοπίζεται και πρέπει $U_1 = U_2 \neq 0$. Άρα το σωστό διάγραμμα είναι το (δ)

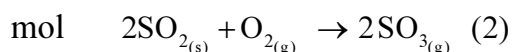
- iii. Αφού τη στιγμή t , $U_1 \downarrow$, πρέπει $[\text{H}_2] \downarrow$ και $[\text{I}_2] \downarrow$ άρα πρέπει να αυξηθεί ο V .

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

Αρχ.	n_1	n_2		
Α/ Π	$-4x$	$-11x$	$2x$	$8x$
Τελ.	$n_1 - 4x$	$n_2 - 11x$	$2x$	$8x$

Αρχ.	$8x$	$8x$	$-$	
Α/ Π	$-2y$	$-y$	$2y$	
Χ.Ι.	$8x - 2y$	$8x - y$	$2y$	
Χ.Ι.	$4x$	$6x$	$4x$	όπου $y = 2x$

Το SO₂ σε έλλειμμα

$$\alpha\% = 50\% \Rightarrow \frac{1}{2} = \frac{2y}{8x} \Rightarrow \frac{1}{2} = \frac{y}{4x} \Rightarrow y = 2x$$

$$K_c = \frac{[\text{SO}_3]^2}{[\text{SO}_2]^2 \cdot [\text{O}_2]} = 4 \Rightarrow 4 = \frac{\left(\frac{4x}{v}\right)^2}{\left(\frac{4x}{v}\right)^2 \cdot \left(\frac{6x}{v}\right)} \Rightarrow 4 \cdot \frac{6x}{v} = 1 \Rightarrow \frac{24x}{48} = 1 \Rightarrow x = 2 \text{ mol.}$$

άρα:

i) X.I.: $n_{\text{SO}_2} = 4x = 8 \text{ mol}$

$$n_{\text{O}_2} = 6x = 12 \text{ mol}$$

$$n_{\text{SO}_3} = 4x = 8 \text{ mol}$$

ii) Από την (1) πλήρη καύση, άρα:

$$n_1 - 4x = 0 \Rightarrow n_1 = 4x = 8 \text{ mol FeS}_2$$

που αντέδρασαν δηλαδή $m_{\text{FeS}_2} = 8 \cdot 120 = 960 \text{ gr}$

Στα 20.000gr κοίτασμα έχω 960gr FeS₂

$$x = \frac{200 \text{ gr}}{100} \cdot \frac{100 \cdot 960}{20000} = 4,8\%$$

Γ2.

i)

$$K_c = \frac{[\text{SO}_3][\text{NO}]}{[\text{SO}_2][\text{NO}_2]} = \frac{\frac{8}{v} \cdot \frac{3}{v}}{\frac{1}{v} \cdot \frac{1,5}{v}} = 16.$$

ii)

	SO ₂ (g)	+	NO ₂ (g)	⇌	SO ₃ (g)	+	NO(g)
X.I. ₁	Ψ		1,5 mol		8mol		3mol
ΜΕΤΑΒΟΛΗ	+0,5 mol						+5mol
Q _c			$\frac{8}{1,4} \cdot \frac{8}{1,5} = 28,4 > K_c$		Θ.X.I		←
A/H	+x		+x		-x		-x
X.I. ₂	1,5 + x		1,5 + x		8 - x		8 - x

$$K_{c_2} = K_{c_1} = 4^2 = \left(\frac{8-x}{1,5+x} \right)^2 \Leftrightarrow 6+4x = 8-x \Leftrightarrow 5x = 2 \Leftrightarrow x = 0,4$$

Άρα στη Χ.Ι.₂ έχουμε:

1,9 mol SO₂, 1,9 mol NO₂

7,6 mol SO₃, 7,6 mol NO

iii) Έστω ΔH = -wkJ. (προς τα αριστερά απορροφάται)

για 1 mol SO₂ εκλύονται wkJ

για 0,4 mol SO₂ εκλύονται 10kJ

$$w = \frac{10}{0,4} = 25 \text{kJ}$$

Άρα ΔH = -25kJ.

Γ3. i) Έστω ότι ο νόμος ταχύτητας

$$v = k[\text{SO}_2]^x [\text{O}_3]^y \quad (\text{I})$$

$$(1): 0,05 = k (0,25)^x (0,4)^y$$

$$(2): 0,05 = k (0,25)^x (0,2)^y$$

$$(3): 0,2 = k (0,5)^x (0,3)^y$$

$$\frac{(1)}{(2)} \Rightarrow y = 0$$

$$\frac{(2)}{(3)} \xrightarrow{y=0} \frac{0,05}{0,2} = \left(\frac{1}{2} \right)^x \Rightarrow \frac{1}{4} = \left(\frac{1}{2} \right)^x \Rightarrow x = 2$$

Άρα (I) $\Rightarrow v = k[\text{SO}_2]^x$

Άρα η τάξη της αντίδρασης είναι 2^η.

$$\text{ii) } (1) \Rightarrow 0,05 = k \cdot (0,25)^2 \Leftrightarrow k = \frac{0,05}{(0,25)^2} = 0,8 \text{ M}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$$

iii) $M_{r_{\text{SO}_3}} = 32 + 48 = 80$

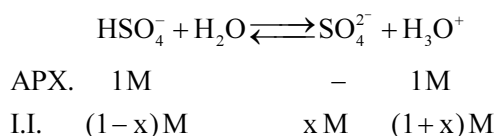
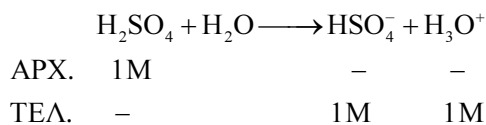
$$v = \frac{4}{80} = 0,05 \frac{\text{M}}{\text{min}}$$

$$v_{\text{SO}_3} = \frac{\Delta[\text{SO}_3]}{\Delta t} = v_{\text{O}_3} = \frac{\Delta[\text{O}_3]}{\Delta t} \Rightarrow$$

$$\frac{[\text{O}_3]_2 - [\text{O}_3]_0}{\Delta t} = v_{\text{SO}_3} \Rightarrow$$

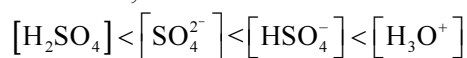
$$\Rightarrow [\text{O}_3]_2 = 2 \cdot v_{\text{SO}_3} = 2 \text{ min} \cdot 0,05 \frac{\text{M}}{\text{min}} = 0,1 \text{ M.}$$

Γ4.

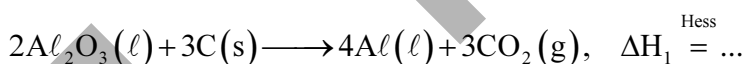
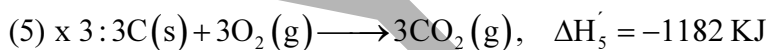
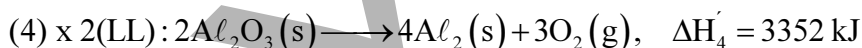
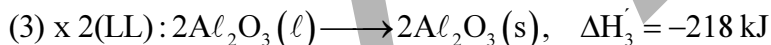
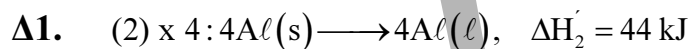
Άρα για τις συγκεντρώσεις: Αφού $x < 1$.

Αν $x < 0,5$

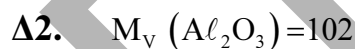

Σημείωση: Θεωρούμε ότι υπάρχει πρόβλημα στην εκφώνηση: δεν μπορούμε να κατατάξουμε με αύξοντα αριθμό τα σωματίδια, άρα και ανάποδα να μπει η σειρά, είναι σωστό.

ΘΕΜΑ Δ

$$\Delta H_1 = 44 - 218 + 3352 - 1182 = 1996 \text{ kJ}$$

$$n = \frac{1020.000}{102} = 10000 \text{ mol Al}_2\text{O}_3$$

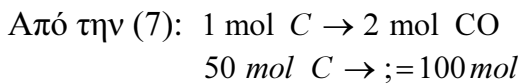
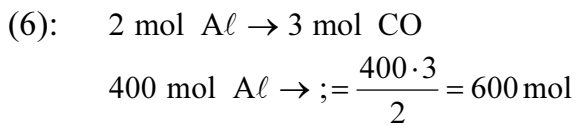
$$n_c = \frac{600}{12} = 50 \text{ mol}$$

Η ποσότητα του Al που παράγεται είναι $\frac{98}{100}$ της θεωρητικής παραγόμενης

που είναι: $\text{Al} : \frac{4}{2} \cdot 10000 = 20000 \text{ mol}$.

Άρα για την αντίδραση (6) τα mol του Al που αντέδρασαν είναι:

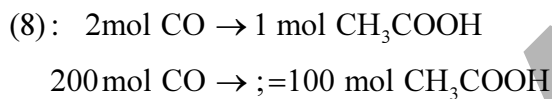
$$\frac{2}{100} \cdot 20000 = 400 \text{ mol.}$$

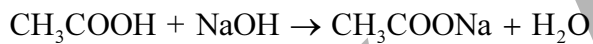
Για το CO: $n_{\text{O}_\Lambda} = 600 + 100 = 700 \text{ mol}$

Άρα $V = 700 \cdot 22,4 = 15680 \text{ L.}$

Δ3. $\text{CO} : n = \frac{4480}{22,4} = 200 \text{ mol}$

Έστω ότι 1g του δείγματος περιέχονται x mol CH₃COOH.

x mol   x mol

NaOH: $x = C \cdot V = 1 \cdot 0,015 = 0,015 \text{ mol}$

CH₃COOH: $x = 0,015 \text{ mol}$, $m = 0,015 \cdot 60 = 0,9 \text{ g.}$

i) Άρα το % ποσοστό του CH₃COOH στα προϊόντα είναι:

$$\% \Pi = \frac{0,9}{1} \cdot 100\% = 90\%$$

ii) CH₃COOH: $n_{\text{O}_\Lambda} = \frac{90}{100} \cdot 100 \text{ mol} = 90 \text{ mol}$ $M_{\text{V}_{\text{CH}_3\text{COOH}}} = 60.$

$m = 90 \cdot 60 = 5.400 \text{ g} = 5,4 \text{ kg.}$

$$K_a = 10^{-7} = \frac{[\Delta^-][\text{H}_3\text{O}^+]}{[\text{H}\Delta]} \Rightarrow [\text{H}_3\text{O}^+] = 10^{-7} \frac{[\text{H}\Delta]}{[\Delta^-]} = 10^{-7} \cdot 100 = 10^{-5} \text{ M.}$$

Άρα το pH του ρυθμιστικού διαλύματος είναι pH = 5.

ii)

	CH ₃ COOH	+	NaOH	→	CH ₃ COONa	+	H ₂ O
ΑΡΧ.	0,1V ₁		0,2V ₂		—		
Α/Π	-0,2V ₂		-0,2V ₂		0,2V ₂		
ΤΕΛ.	0,1V ₁ - 0,2V ₂		—		0,2V ₂		

$$C_{\text{o}\xi\text{v}} = [\text{CH}_3\text{COOH}] = \frac{0,1V_1 - 0,2V_2}{V_1 + V_2} \text{ M}$$

$$C_{\text{B}} = [\text{CH}_3\text{COO}^-] = \frac{0,2V_2}{V_1 + V_2} \text{ M}$$

$$\text{pH} = \text{pK}_{\text{a}_{\text{CH}_3\text{COOH}}} + \log \frac{C_{\text{B}}}{C_{\text{o}\xi\text{v}}} \Rightarrow \text{s} = \text{s} + \log \frac{C_{\text{B}}}{C_{\text{o}\xi\text{v}}} \Rightarrow C_{\text{B}} = C_{\text{o}\xi\text{v}} \Rightarrow$$

$$0,1V_1 - 0,2V_2 = 0,2V_2 \Rightarrow 0,1V_1 = 0,4V_2 \Rightarrow \boxed{\frac{V_1}{V_2} = \frac{4}{1}}$$